

[P. Mortensen.]

19 Aar, erhverver han derved dansk Indfødsret, maaske til Trods for, at hans Forældre var tyske Statsborgere og muligvis ikke har kunnet opnaa Indfødsret, men tværtimod flere Gange har faaet Afslag. Det er paa dette Punkt, jeg gerne vil gøre en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister. Jeg kender Folk i Sønderjylland, der har opholdt sig dernede til Dels fra før Genforeningen og kun en kort Periode har været uden for Landsdelen, enten Syd for eller Nord for Landsdelen, i Tiden omkring 1920. De er ikke blevet danske Statsborgere, de har faaet Afslag paa deres Ansøgning flere Aar i Træk af forskellige Grunde, nogle fordi de har faaet Socialhjælp bevilget, og at de har faaet saadan Hjælp, skulde jo egentlig ikke forundre nogen, naar man tager i Betragtning de vanskelige Forhold, der har været i Landsdelen. Jeg kunde altsaa tænke mig, at der nu skabtes mere ensartede Muligheder for unge og ældre med Hensyn til at opnaa Indfødsret, og jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister at søge en saadan Ensartethed gennemført.

De Beskæftigelsesforanstaltninger, som i de sidste Aar er gennemført her i Rigsdagen, har haft særdeles gode Virkninger ogsaa i Sønderjylland. Et betydeligt Byggeri har været i Gang og givet Beskæftigelse til mange, store Vejarbejder er i Gang, og andre er planlagt og saa vidt forberedt, at de ret omgaaende kan paabegyndes. Arbejdsløsheden, der tidligere har været meget stor i Sønderjylland, er gaaet saa langt ned, som vi ikke har kendt det i mange Aar. Nu har imidlertid de indtraaede unormale Forhold medført en Usikkerhed med Hensyn til disse Arbejders Udførelse og truer med at slaa de opnaaede gode Beskæftigelsesforhold i Stykker. Amterne og Sognene nærer økonomisk Ængstelse for at fortsætte de paabegyndte Arbejder eller paabegynde de planlagte, fordi der ikke findes nogen Sikkerhed for tilstrækkelig store Tilskud. Jeg ved, at Arbejdernes Organisationer i de sidste Dage har været samlet og ogsaa har drøftet denne Situation, og jeg ved, at de vil indbringe en Anmodning til den højtærede Trafikminister, hvori de gør opmærksom paa, at saadan noget som en 300 Arbejdere har været beskæftigede ved Vejarbejder alene i Sønderborg Amt. Det vil altsaa ses, at det er meget store Tal af Arbejdere, der har været beskæftigede ved Vejarbejder i hele Sønderjylland. Det vilde være af overordentlig stor Betydning, synes jeg, om Trafikministeren kunde give saadanne Oplysninger

eller Tilsagn her i Rigsdagen, at Amterne kan fortsætte de meget vigtige Vejarbejder. Det betyder saa overordentlig meget for Forholdene i Grønland, at den relativt gode Beskæftigelse, der har været, kan opretholdes.

Jeg vil dernæst ogsaa gøre nogle Bemærkninger til den Tale, som det ærede Medlem Hr. Jens Møller for nylig holdt her i Tinget. Det ærede Medlem ynder som oftest at tale paa Nordslesvigs eller paa den nordslesvigske Befolknings Vegne, og det gjorde det ærede Medlem ogsaa ved denne Lejlighed. Saaledes siger det ærede Medlem, at Nordslesvig ikke har faaet Indtryk af, at de 75 Mill. Kr. til Beredskabsindkøbene er anvendt med særlig Omhu. Det ærede Medlem fortsætter med, at Befolkningen i Nordslesvig har følt det som en Skandale, at „Regeringens Mangel paa Forudseenhed lige fra Krigens Begyndelse“ har ført til saa dybtgaaende Restriktioner.

Jeg vil over for disse Bemærkninger sige, at for det første er de ikke rigtige. Vi er mange dernede i Sønderjylland, som mener, at Krigens Udbrud maatte medføre Ulemper af den Art, vi nu kender, og vi vil være henrykte, om ikke værre Ting bryder ind over os. Men dernæst synes jeg, at det ærede Medlem bør vænne sig af med den Uskik, han har, at tale paa den sønderjyske Befolknings Vegne, thi det tilkommer ikke ham. Jeg synes, det ærede Medlem bør studere Resultaterne i Sønderjylland af det sidst afholdte Valg til Folketinget. Dernede var Valget den 3. April i Aar samtidig gjort til en national Tilkendegivelse, og omkring 84 pCt. af samtlige Stemmer faldt paa de danske Partier. Dette er dog en Kendsgerning, som ogsaa det ærede Medlem maa affinde sig med. Det kan godt være, at de 84 pCt. ikke gør noget Indtryk paa det ærede Medlem, og det er der jo intet at gøre ved, men vi er mange, der vil værge os imod, at det ærede Medlem ved snart sagt alle Lejligheder optræder og taler paa Nordslesvigs eller paa den nordslesvigske Befolknings Vegne.

Naar endelig det ærede Medlem siger, at ingen Sinde var Modsætningerne saa store og Kløften saa dyb imellem de to Nationaliteter som i Dag, vil jeg hertil sige, at denne Paastand atter er en Overdrivelse, den dækker ikke de faktiske Forhold i Grønland. Det ærede Medlem synes at savne Forbindelse med det praktiske politiske Liv, saaledes som det leves i vor Landsdel. Se nu f. Eks. paa Arbejdet i de forskellige Kommunalbestyrelser. Findes der her overhovedet Modsætningsforhold, der